

TÓBIÁS KRISZTIÁN

A mindenség eszmélete

(részletek)

Descartes fekszik az ágyon
és a plafont nézi
ahogy a fehérre meszelt síkból
a beretesztett ablakon
átszűrődő fény
további síkokat hasít ki
és a csillogó mészrétegből
lassan szétrobban
a multidimenzionális
világ
mint az oltárképen
a betlehemi csillag
sugara
ahogy a két szubsztancia
szétporlik
a levegőben
és lecsapódik az enyészpontban
ahol ismét egyé sűrűsödnek a dimenziók
a plafon mészfestéke
szikrázik
a szűrt fényben
mint a megtestesült idea
a szentháromság egysége
innen
a dimenziókon kívülre szakadt
ágyból nézve
minden más.

-

Ha egy követ hajítok
zénónhoz
az egy adott idő alatt

teszi meg az út felét
majd ismét egy adott idő alatt
a fennmaradó fél út felét
és így tovább
tehát nyugodtan hozzávágatok
zénónhoz egy követ
a távolság
végtelenül sokáig fog feleződni
és sosem ér célba
a kő
de ha zénón egy kvantumrészecske
és a kő egy másik
akkor bonyolódik a helyzet
mert ha egy adott pillanatban
megfigyeljük a követ
nincs sebessége
de ha hozzávágom és elmegyek
sétálni
és nem érdekel az egész
zénónnak alighanem fájni fog
de ez se biztos
mindenesetre
addig örülj amíg érdekel.

-

A létező gömb alakú
mert a szögletesnek lennének
a nemléttel összeérő élei
és a nemlétező nincs
mert ha valójában lenne
akkor az is létezne
tehát
a gömb
amelyben bezárva
végtelen a világ
és ha ez a gömb
nevezzük szingularitásnak
egyszer kireped
akkor el is jutottunk
parmenidész bölcséletétől

hubble elméletéig
ha ez a létező felreped
akkor annak az élei
már valamivel kellene
hogy összeérjenek
és ha csak létező érintheti a létezőt
akkor esélytelen hogy felrepedjen
egyébként is
a létező nem osztható
azaz születésnapj torta sincs.

